

Sentsibilitateaz, berriz ere

**Maidar Iantzi
Goienetxe**

Badakit lehenago ere idatzi dudala sentsibilitateaz eta honen faltaz. Mediku kontsulta batean gertatu zitzaidana konpartituen aitzineko zutabe hartan. Gaur antzeko zerbait pasatu zait eta berriz idaztea merezi duela pentsatu dut. Ez naiz erabat biluziko hemen zuen aurrean, baina ideia bat egiteko kontatuko dizuet espero ez nuen zerbait bota didala sendagileak. Gauza ttikia, baina niretzat garrantzitsua eta ezezaguna. Burua pape-retan sartua zuela mintzatu da; hotz, niri begiratu gabe eta azalpen gehiagorik eman gabe, nire erreakzioari errepa-

ratu gabe. Eta aitzinera segitu du, bertze kontu pila batez informazioa ematen, kontu eta paper pila bat. Hau egiteko, bertzea egiteko... Niretzat azkarregi, gauza gehiegi batera izan da eta gauza bati ezetz erran diodanean –orain ez, espetu pixka bat–, nire gaitasuna zalantzan jarri du. Segituan erantzun diot –jakina ahal dudala, baina joan pausoz pauso– eta gustura gelditu naiz horrekin. Ateratzean, pasilloan, erizainak eman dit kezkatu nauen gauzatxo horri buruz medikuak eman ez didan azalpen lasaigarria, eskua eta besarkada batekin batera. Ez zaidala gustatu medikua nola solastatu

zaidan adierazi diot, eta bion begiek bat egin dute, bereak ere malkotan.

Ez dakigu nola dagoen bertzea, ez dakigu nolakoa den, eta errazegi epaitzen dugu. Gauzak errateko modua zein garrantzitsua den gogoeta eginez lanera noala, CAF enpresak bertako langile Celestino Tolosa amiantoak hil zuela dioen epaiari helegitea jarri diola jakin dut. Celestinoren alaba Otsanda eta Kontxi Urbietak alarguna ezagutzeko zortea izan dut eta beren izateko eta jokatzeko moduarekin gelditzen naiz. Garbi dago gauzak egiteko bi modu daudela: ongi egin daitezke, edo gaizki. •

Urduri dago Markel Olano

**Xabier Mikel
Errekondo**

Erraustegia bai ala bai. Horixe izan da Gipuzkoako Foru Aldundiaren mezua 2002tik. Harago, legegintzaldiko hauteskunde programan “Erraustegia bai” inprimatu izanagatik eraikitzeke zilegitasun osoa duela dio ahaldun nagusi Markel Olano etengabe... Aitzakia eskasagorik!

Hondakinak arazo soziala dira eta munduan zehar irtenbide jasangarriak adostu dituztenean, Gipuzkoan alderdiek arazoa kontzienteki pozoitu egin dute. Galdeketa interesen arabera erabiltzen duten alderdi berak. Galdeketa, baina, amarru galanta da herritarrek behar beste informaziorik ez badute. Gal-

deketak azken aukera behar luke, soilik herritarrek erabakia adostu ezin dutenean, eta aurrez parte hartzearen lau faseak bete beharko lirateke: informatu, eztabaidatu, erabaki eta erabakitakoa bete.

Politikariek, baina, ez dute nahi parte hartzea artikulatzeko mekanismorik, nahiago dute galdeketen amarruekin jo-lastu. Parte hartze loteslea vs galdeketa. Lehenean gobernuak kontrola galdu egi-ten du, bigarrenetan *tempo*-a, egokiera, galdera eta abar kontrolatzen ditu; eta komunikabide nagusiak eraginkorrak ak dira.

Horregatik dago urduri Aldundia Gu-raSOS plataformaren dinamikarekin.

Proiektu estrategikoak molde parte hartzaile sendoz erabakitzeke proposamenak Aldundiaren kontrol absolutuaren zutabea erdiz erdi jotzen du. Bestalde, GuraSOSek dianan jo du erraustegiak minbizia eragiten duela azpimarratzean eta seme-alaben osasuna erdigunean jartzean. Gipuzkoar gehienak erraustegirik ez dugu nahi (galdeketa aspaldi egingo zuketen PNVren inkesta ugariak kontrakorik baliote) eta hauteskunde bezperan urriak 27ko manifa handiak urduri jarri du Gipuzkoako Aldundia. Agian “El Diaro Vasco”-ren kanpainak jada ez dira hain eraginkorrak... •